

گفت‌وگو با کیقباد یزدانی، نویسنده کتاب «قصه بازی»:

قصه ها را به بازی بگیریم

سیمین دخت گودرزی

هر کودک و نوجوانی، همان قدر که به تعلیم و تربیت احتیاج دارد نیازمند تفریح و بازی است. کودکان با بازی می‌توانند هنر با هم زیستن را بیاموزند و از بودن در کنار یکدیگر لذت ببرند. بازی به آنها یاد می‌دهد که با بزرگ‌تر از خود چگونه رفتار کنند و برخوردشان با کوچک‌ترها چگونه باشد. حتما شما هم از بازی لذت می‌برید.

کیقباد یزدانی، نویسنده کتاب «قصه بازی» است.

و اگر دوست دارید بدانید این نویسنده در این کتاب چه حرف‌هایی برای گفتن دارد بهتر است این گفتگو را بخوانید. البته بعد از آشنایی با این کتاب می‌توانید آن را به معلم یا والدین‌تان هم پیشنهاد کنید. این راهی برای ارتباط بهتر با آن‌هاست.

شما براین باور هستید که بازی می‌تواند یکی از روش‌های تازه آموزش مطالب به بچه‌ها باشد؟

بله. دیگر دوره روش‌های بسته و سنتی که در آن معلم به عنوان «دانا‌ی کل» رو به روی دانش‌آموزان قرار می‌گرفت و با استفاده از وسایل محدودی چون تخته سیاه و کاغذ و قلم، هدف‌های آموزشی خود را پیش می‌برد گذشته است. در عصر «انفجار اطلاعات» و در دنیایی که رایانه و اینترنت، انسان‌ها را در سایر نقاط جهان به هم وصل کرده است و بشر با شتاب به جلو می‌رود باید از شیوه‌هایی جدید استفاده کرد.

چرا قصه، چرا بازی و چرا «قصه بازی»؟

در دنیا هیچ قوم و ملتی را نمی‌توان یافت که قصه را دوست نداشته باشد. همه کودکان دنیا این گونه ادبی را دوست دارند چنان‌که در دنیای مدرن امروز، افسانه‌های نو جای افسانه‌های کهن را گرفته‌اند.

همچنین قصه‌ها و افسانه‌ها به خاطر برخورداری از زبانی ساده و صمیمی، کوتاه بودن متن، تخیل قوی و بی‌زمان و مکان بودن، جایگاه بسیار مهمی نزد کودکان و در آموزش آنان دارند و در روزگاری که پدر و مادرها، هر روز زمان کمتری را به گفت‌وگو با کودکان خود و قصه‌گویی برای آنها اختصاص می‌دهند توجه به قصه و به کارگیری آن در امور تربیتی و آموزشی به ویژه در مدارس ابتدایی مهم‌تر و ضروری‌تر از هر زمان دیگری به نظر می‌آید.

نقش بازی در این میان چگونه است؟

بازی فعالیتی است آزادانه که هم در رشد جسمانی و عقلانی کودک و هم در شکل‌گیری شخصیت او، نقش موثر و تعیین‌کننده‌ای دارد و او را از درگیری‌های روزمره زندگی، خشونت‌ها و آشفتگی‌ها دور می‌کند و فضایی امن و لذت‌بخش برای او به وجود می‌آورد. اما انتشار کتاب درباره بازی بیشتر به کار مربیان و پدر و مادرها می‌آید و آنها را با انواع بازی آشنا می‌کند. کودکان به جای خواندن درباره بازی بهتر است که بازی کنند.

«قصه بازی» را چگونه تعریف می‌کنید...

بازی کردن یک قصه را «قصه بازی» می‌گویند که یکی از محبوب‌ترین شکل‌های کار نمایشی با کودک و مناسب‌ترین شیوه آموزشی در مدارس به ویژه مدرسه‌های ابتدایی است. در این روش آموزشی متن قصه شنیده یا خوانده و حافظه کودک با ازبرکردن بخشی از متن تقویت می‌شود.

پس قصه اصل نیست و آنچه اهمیت دارد بازی کردن کودکان است؟

بله. قصه بازی وسیله‌ای است که از طریق آن، توانایی‌ها، استعدادها و مهارت‌های کودک به کار گرفته می‌شود. از این طریق همچنین می‌توان کودکان را با آداب و رسوم اجتماعی آشنا کرد و اعتماد به نفس، تمرکز و حس مسئولیت‌پذیری آنان را افزایش داد. اگرچه شادی و لذت مهم‌ترین هدف قصه بازی است.